

2. Termin wejścia w życie art. 36 ust. 1 w stosunku do poszczególnych kategorii władz, wymienionych w tym przepisie, określa przepisy, wydane na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 1.

Prezydent Rzeczypospolitej

Przewodniczący Rady Państwa:

B. Bierut

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

Wiceprezes Rady Ministrów: *A. Korzycki*

Minister: *W. Rzymowski*

Minister: *W. Baranowski*

Minister Obrony Narodowej: w z. *Wł. Korczyk*

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *S. Wierbłowski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Oświaty: w z. *H. Jabłoński*

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. *M. Lesz*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:

K. Zemańtis

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

B. Rumiński

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Gede*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb - Kocioł*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Zegluga: *A. Rapaeki*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Kierownik Ministerstwa Budownictwa: *R. Piotrowski*

131

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1950 r.

o wprowadzeniu publicznej gospodarki lokalami w niektórych miejscowościach województwa łódzkiego, gdańskiego, kieleckiego, krakowskiego, poznańskiego, rzeszowskiego, warszawskiego, białostockiego i olsztyńskiego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 i 3 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli czynszu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się publiczną gospodarkę lokalami mieszkalnymi w następujących miejscowościach województw: łódzkiego, gdańskiego, kieleckiego, krakowskiego, poznańskiego, rzeszowskiego i warszawskiego:

1. w województwie łódzkim:

a) w powiecie łódzkim:

w mieście Tuszynie,

w gromadzie Starowa Góra — w gminie wiejskiej Gospodarz,

w gromadzie Kraszew i w kolonii Wiśniowa Góra — gromady Wiśniowa Góra w gminie wiejskiej Brójce oraz w gromadzie Andrzejów w gminie wiejskiej Nowosolna;

b) w powiecie łączyckim:

w kolonii Grotniki gromady Chrośno w gminie wiejskiej Chocziszew;

c) w powiecie brzezińskim:

w kolonii Gałkówki gromady Gałkówki we wsi Justynów gromady Justynów oraz w gromadach Różyca i Zakowice Stare w gminie wiejskiej Gałkówki;

d) w powiecie łaskim:

w gromadzie Las - Kolumna - Miasto w gminie Łask;

2. w województwie gdańskim:

w miastach Tczew i Kościerzyna;

3. w województwie kieleckim:

w miastach: Ostrowiec Świętokrzyski, Sandomierz i Starachowice;

4. w województwie krakowskim:

w miastach Wadowice i Żywiec;

5. w województwie poznańskim:

w miastach: Gostyń, Koło, Konin, Kościan, Oborniki, Rawicz, Szamotuły, Środa, Wolsztyn i Wronki;

6. w województwie rzeszowskim:

w miastach: Dębica, Mielec, Jarosław i Sanok;

7. w województwie warszawskim:

w miastach: Mińsk Maz., Płock, Przasnysz i Sochaczew.

§ 2. Gospodarkę lokalami mieszkalnymi w miejscowościach wymienionych w § 1 pkt 1 podporządkowuje się władzom kwaterunkowym m. Łodzi.

§ 3. Wprowadza się publiczną gospodarkę lokalami w całości w następujących miejscowościach województw olsztyńskiego i białostockiego:

1. w województwie olsztyńskim:

w miastach: Braniewo, Giżycko, Kętrzyn, Morąg, Nidzica, Ostróda, Pasłęk, Pisz, Szczytno i Biskupiec;

2. w województwie białostockim:

w miastach Elk i Olecko oraz

a) w powiecie oleckim:

w gminach wiejskich: Borawskie, Mieruniszki, Sokółki, Świętajno, Wieliczki i Zalesie;

b) w powiecie ełckim:

w gminach wiejskich: Bajtkowo, Ełk, Golubie, Kalinowo, Klusy, Nowa Wieś Ełcka, Pisanica, Prostki, Stare Juchy, Straduny, Wiśniewo Ełckie i Woszczele.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrom: Administracji Publicznej, Sprawiedliwości, Budownictwa oraz innym ministrom każdemu w zakresie jego działania.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Kierownik Ministerstwa Budownictwa: *R. Piotrowski*

132

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1950 r.

w sprawie wysokości składek na ubezpieczenie społeczne.

Na podstawie art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o ubezpieczeniach społecznych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Łączna składka na ubezpieczenie na wypadek choroby i macierzyństwa, ubezpieczenie od wypadków i chorób zawodowych oraz ubezpieczenie emerytalne robotników i pracowników umysłowych wynosi:

- 1) za pracowników zatrudnionych we władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych oraz w przedsiębiorstwach i gospodarstwach państwowych lub będących pod zarządem państwowym, jako też za pracowników, zatrudnionych poprzednio w związkach samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwach i zakładach tych związków — 9,5% zarobków.
- 2) za pracowników, zatrudnionych w zakładach pracy, stanowiących własność prywatną lub będących w prywatnym użytkowaniu — 16% zarobków,
- 3) za pracowników, zatrudnionych w pozostałych zakładach pracy — 12% zarobków.

2. Składka za pracowników, podlegających nie wszystkim rodzajom ubezpieczeń wymienionych w ust. 1, pobierana jest w zmniejszonym wymiarze według następującej tabeli:

Rodzaj ubezpieczenia	za pracowników określonych		
	w ust. 1 pkt 1	w ust. 1 pkt 2	w ust. 1 pkt 3
za pracowników podlegających ubezpieczeniu na wypadek choroby i macierzyństwa	5 ⁰ / ₁₀₀ zarobków	7,5 ⁰ / ₁₀₀ zarobków	5,5 ⁰ / ₁₀₀ zarobków
za pracowników podlegających ubezpieczeniu od wypadków i chorób zawodowych	1 ⁰ / ₁₀₀ zarobków	1 ⁰ / ₁₀₀ zarobków	1 ⁰ / ₁₀₀ zarobków
za pracowników podlegających ubezpieczeniu emerytalnemu	3,5 ⁰ / ₁₀₀ zarobków	7,5 ⁰ / ₁₀₀ zarobków	5,5 ⁰ / ₁₀₀ zarobków

§ 2. Składka na ubezpieczenie rodzinne wynosi:

- 1) za pracowników, określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 i 3 — 11,5% zarobków,
- 2) za pracowników, określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 — 12% zarobków.

§ 3. 1. Składka na zabezpieczenie na wypadek bezrobocia robotników i na ubezpieczenie na wypadek braku pracy pracowników umysłowych wynosi:

- 1) za pracowników, określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 — 2% zarobków,
- 2) za pracowników, określonych w § 1 ust. 1 pkt 3 — 1,5% zarobków.

2. Za pracowników, określonych w § 1 ust. 1 pkt 1, składka na zabezpieczenie na wypadek bezrobocia robotników i na ubezpieczenie na wypadek braku pracy pracowników umysłowych nie jest pobierana.

§ 4. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 marca 1949 r. o wysokości składek na ubezpieczenie społeczne (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 121) traci moc.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*